

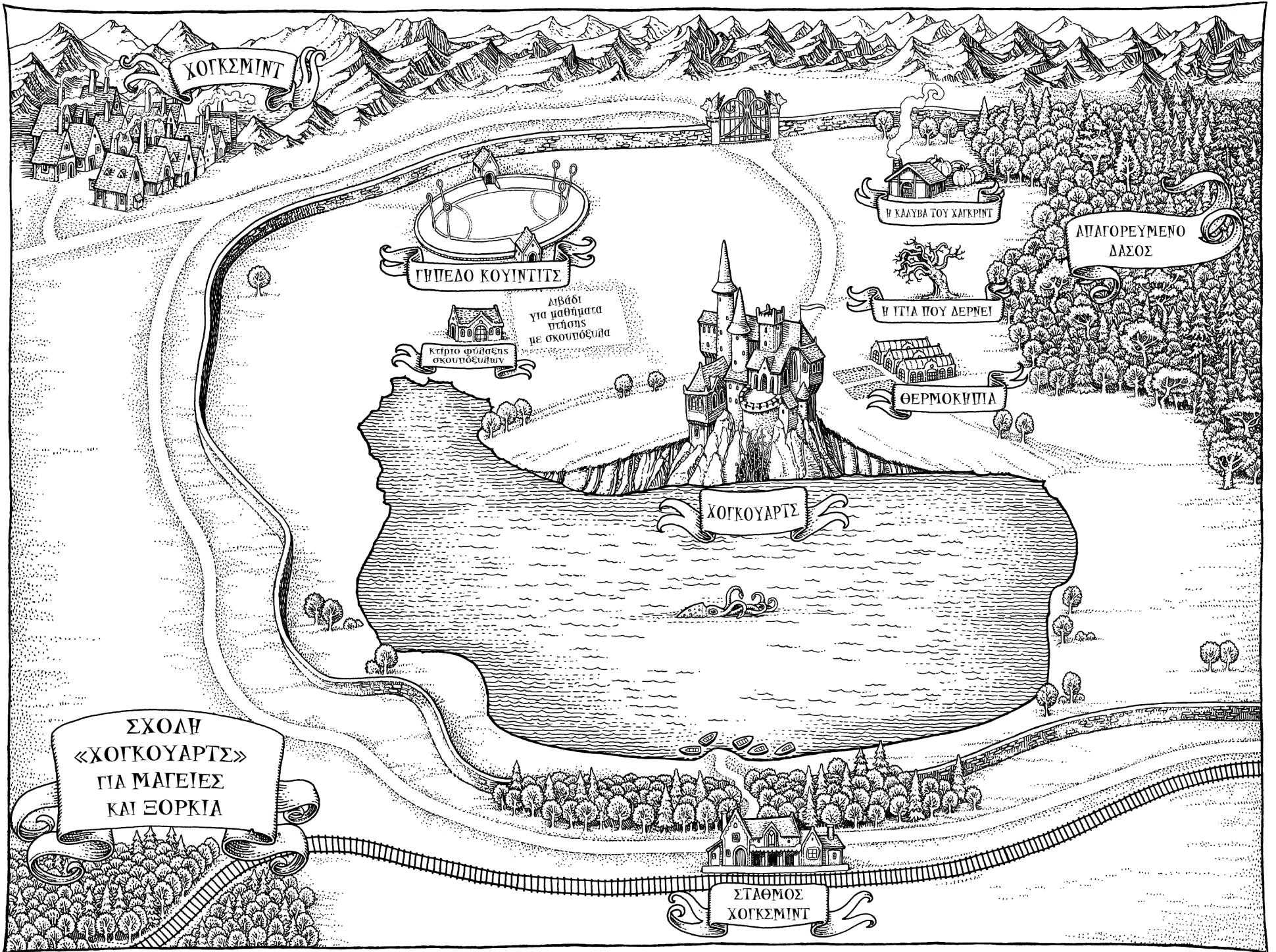
ΤΖ. Κ. ΡΟΥΛΙΝΓΚ

Ο Χάρι Πότερ

TM

— και η —
Κάμαρα με τα Μυστικά

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: HARRY POTTER AND THE CHAMBER OF THE SECRETS

Από τις Εκδόσεις BLOOMSBURY, Λονδίνο 1998

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο Χάρι Πότερ και η Κάμαρα με τα Μυστικά**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: J.K. Rowling

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Καίτη Οικονόμου

ΘΕΩΡΗΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Χριστόπουλος

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Ollly Moss

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουκωτά

© J.K. Rowling, 1998

Wizards World is a trade mark of Warner Bros. Entertainment Inc.

Wizards World Publishing and Theatrical Rights © J.K. Rowling

Wizards World characters, names and related indicia are TM and © Warner Bros. Entertainment Inc. All rights reserved.

© Εικονογράφησης εξωφύλλου: Pottermore Limited, 2015

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 1999

Το ηθικό δικαίωμα του δημιουργού είναι διασφαλισμένο.

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 1999

Επετειακή έκδοση: Οκτώβριος 2018

ISBN 978-618-01-2924-3

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΤΖ. Κ. ΡΟΥΛΙΝΓΚ

Ο Χάρι Πότερ

TM

_____ και η _____
Κάμαρα με τα Μυστικά

Μετάφραση: Καίτη Οικονόμου
Πρόλογος στην ελληνική έκδοση: Μάνος Κοντολέων

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν:

- Βιβλίο 1: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΛΙΘΟΣ, 1998
μτφρ. Μάια Ρούτσου
- Βιβλίο 2: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Η ΚΑΜΑΡΑ ΜΕ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ, 1999
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 3: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ο ΑΙΚΜΑΛΩΤΟΣ ΤΟΥ ΑΖΚΑΜΠΑΝ, 1999
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 4: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ, 2000
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 5: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ, 2003
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 6: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ο ΗΜΙΑΙΜΟΣ ΠΡΙΓΚΙΨ, 2005
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 7: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΟΙ ΚΛΗΡΟΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ, 2007
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ
(σε συνεργασία με τους Τζον Τίφανι & Τζακ Θορν), 2016
μτφρ. Έφη Τσιρώνη
- ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΙΝΤΛ ΤΟΥ ΒΑΡΔΟΥ, 2008, νέα έκδοση 2017,
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- ΕΝΑΣ ΞΑΦΝΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ, 2012,
μτφρ. Έφη Τσιρώνη
- ΝΙΟΥΤ ΣΚΑΜΑΝΤΕΡ, «ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ», 2013,
νέα έκδοση 2017, *μτφρ. Τατιάνα Σταυρουλάκη*
- ΚΕΝΙΑΓΟΥΟΡΘΙ ΓΟΥΣΙΠ, «ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ», 2013,
νέα έκδοση 2017, *μτφρ. Τατιάνα Σταυρουλάκη*
- ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
– ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΣΕΝΑΡΙΟ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ, 2017,
μτφρ. Τατιάνα Σταυρουλάκη
- ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΚΟΥΚΟΥ, 2013
(έχει εκδοθεί με το ψευδώνυμο Ρόμπερτ Γκάλμπρεϊθ),
μτφρ. Χρήστος Καψάλης
- Ο ΜΕΤΑΞΟΣΚΩΛΗΚΑΣ, 2014
(έχει εκδοθεί με το ψευδώνυμο Ρόμπερτ Γκάλμπρεϊθ),
μτφρ. Χρήστος Καψάλης
- Η ΣΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ, 2016
(έχει εκδοθεί με το ψευδώνυμο Ρόμπερτ Γκάλμπρεϊθ),
μτφρ. Χρήστος Καψάλης
- ΠΟΛΥ ΚΑΛΕΣ ΖΩΕΣ, 2018
(Ομιλία της Τζ. Κ. Ρόουλινγκ στους αποφοίτους του Χάρβαρντ),
μτφρ. Χρήστος Καψάλης

*Στον Σον Π. Φ. Χάρις,
οδηγό αποδράσεων και φίλο
στους δύσκολους καιρούς.*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	11
Τα χειρότερα γενέθλια	15
Η προειδοποίηση του Ντόμπι	26
Το Μπάροου	38
Στο «Φλόρις και Μπλοτς»	56
Η πιά που δέρνει	79
Γκιλνιρόι Λόκχαρτ	100
Η φωνή	118
Το πάρτι του θανάτου	137
Το μήνυμα στον τοίχο	156
Η αφηνιασμένη μαύρη μπάλα	177
Η λέσχη των μονομάχων	198
Το πολυχυμικό φίλτρο	222
Το επασφράγιστο ημερολόγιο	244
Ο Κορνήλιος Φαντζ	266
Ο Αραγκόγκ	282
Η κάμαρα με τα μουσικά	300
Ο κληρονόμος του Σλίθεριν	322
Η επιβράβευση του Ντόμπι	344

ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

*Αν θέλετε, τον διαβάσετε.
Αν όχι, κάνει τσαφ! κι εξαφανίζεται...*

Αγαπτιέ αναγνώστη,
Θα πρέπει από την αρχή να σε ενημερώσω πως δυστυχώς ανήκεις –όπως άλλωστε κι εγώ– στον κόσμο των... Μαγκλ.

Ποιος είναι αυτός ο κόσμος; Μα το μυθιστόρημα τούτο που έχεις επιλέξει για να διαβάσεις θα σ' το εξηγήσει αναλυτικότερα. Αν και πιο σωστά θα ήταν αν έγγραφα πως μέσα στο μυθιστόρημα αυτό θα μάθεις όχι τόσο ποιος είναι ο κόσμος των Μαγκλ (αυτόν κι εσύ κι εγώ καλά τον γνωρίζουμε και μέσα του καθημερινά ζούμε), όσο για το ποιοι είναι εκείνοι που ανήκουν στην κατηγορία των μάγων.

Αλλά, αγαπτιέ μου αναγνώστη, φοβάμαι πως σε μπέρδεψα με όλα αυτά που έχω γράψει.

Ας πάρουμε καλύτερα τα πράγματα με τη σειρά τους.

Η Τζοάν Ρόουλινγκ είναι μια πολύ νέα συγγραφέας που κατάφερε από το πρώτο της κιάλα βιβλίό να υλοποιήσει, και με τρόπο θαυμαστό, το όνειρο σχεδόν όλων των μυθιστοριογράφων.

Κατάφερε όχι μόνο να δημιουργήσει έναν αξιαγάπτιό ήρωα, όχι μόνο να κάνει μια εκδοτική επιτυχία, αλλά κυρίως κατάφερε

να στήσει έναν ολάκερο κόσμο που, πριν αυτή τον σκεφτεί, δεν υπήρχε. Ναι, αυτό είναι το όνειρο κάθε συγγραφέα: να μετατραπεί όσο πιο δυναμικά και ολοκληρωτικά γίνεται σε ένα μικρό θεό, σ' έναν υπερδύναμο δημιουργό και μέσα στις σελίδες των έργων του να στήσει έναν εντελώς πρωτότυπο κόσμο.

Ποιος είναι αυτός ο κόσμος της Ρόουλινγκ; Ποιος είναι ο κεντρικός της ήρωας;

Ο νεαρός Χάρι Πότερ ανήκει στον κόσμο των μάγων. Οι μάγοι –κατά τη Ρόουλινγκ– μοιάζουν απόλυτα με τους απλούς θνητούς, ζούνε μαζί τους, αλλά παράλληλα έχουν και τις δικές τους καθημερινές ασχολίες (που κι αυτές λίγο-πολύ μοιάζουν με τις αντίστοιχες των απλών ανθρώπων). Έχουν δικά τους μαγαζιά, δικά τους κολέγια, δικά τους υπουργεία. Αλλά, βέβαια, όλα αυτά τα βιώνουν με τρόπο μαγικό. Έχουν κι αυτοί πάθη – ερωτεύονται, ονειρεύονται, θυμώνουν, μνησικακούν, διαβάλλουν, υποστηρίζουν, αγωνίζονται, φιλιώνουν, μα και μαλώνουνε. Στον κόσμο των μάγων υπάρχει το καλό και το κακό. Υπάρχει το δίκιο κι η αδικία. Υπάρχει η ζωή κι ο θάνατος, ο έρωτας, η φιλία, η αντιπαλότητα.

Όλα αυτά μέσα σε έναν κόσμο μαγείας. Και τελικά –δείχνει να υποστηρίζει η Ρόουλινγκ– μαγεία δεν είναι τίποτε άλλο από το να ξεφεύγεις από τη δική σου πεζή καθημερινότητα.

Ναι, η νέα συγγραφέας είχε την έμπνευση να μιλήσει για τον κόσμο μας (τον κόσμο των Μαγκλ, όπως τον ονομάζει) περιγράφοντας ένα φανταστικό κόσμο.

Κεντρικός χαρακτήρας ο Χάρι Πότερ, παιδί που θυμίζει ένα δικό μας μέσο αγόρι, που διαθέτει κουράγιο, εξυπνάδα, ανασφάλειες, ζεστά συναισθήματα και μαγικές ικανότητες.

Κλασική, με άλλα λόγια, περίπτωση μυθιστορηματικού ήρωα προορισμένου να αγαπηθεί από τους αναγνώστες του.

Ο Χάρι κάνει πολλά, ενώ είναι και αρκετά αυτά που θα τον δυσκολέψουνε. Οι περιπέτειές του, αφού γεμίσανε ένα βιβλίο,

τώρα δημιουργούνε κι ένα δεύτερο, και σύντομα να περιμένετε και τρίτο. Αδικημένος από τους συγγενείς του, οι οποίοι ανήκουν στον κόσμο των Μαγκλ, θα βρει την αγάπη στον κόσμο των μάγων. Και μέσα από τα όσα δίπλα τους ζει, θα κερδίζει και τη συμπάθεια εκείνου που διαβάζει τις περιπέτειές του. Προσωπικά μου αρέσει να ταξιδεύω μέσω της λογοτεχνίας σε άλλους κόσμους και να γνωρίζω ξεχωριστούς τύπους.

Ο Χάρι Πότερ, έτσι όπως συνδυάζει το καθημερινό με το απροσδόκητο κι έτσι όπως με κάνει να μπαίνω και να βγαίνω από τον κόσμο μου σ' έναν κόσμο μαγείας που είναι δίπλα μου, μου προσέφερε ένα ξεχωριστό ταξίδι. Σου συνιστώ, αγαπητέ αναγνώστη, να αποδεχτείς τους όρους του παιχνιδιού, να επιβαστείς στο Χόγκουαρτς Εξπρές στις 11 π.μ. από την πλατφόρμα 9 και 3/4 και να ξεκινήσεις κι εσύ αυτή τη διαδρομή, που θα σε φέρει, από την πεζή καθημερινότητά μας, στον κόσμο των έντονων συγκινήσεων και των χιουμοριστικών αναλαμπών.

Όλα όσα θα διαβάσεις θα σου είναι πρωτόγνωρα, εφόσον είσαι ένας εκπρόσωπος του κόσμου των Μαγκλ... Μήπως, όμως, κάνω λάθος; Μήπως είσαι από την άλλη μεριά; Ένας μάγος, δηλαδή; Αλλά μπορεί να συμβαίνει και το άλλο – να είμαι εγώ ο μάγος... Μπορεί, πάλι, κι εγώ κι εσύ να είμαστε από τον κόσμο στον οποίο όλα συμβαίνουν... Αν είναι έτσι, τότε καλή αντάμωση την πρώτη μέρα της νέας σχολικής χρονιάς στη Σχολή «Χόγκουαρτς». Οι πληροφορίες μου λένε πως πολλά ασυνήθιστα γεγονότα πρόκειται να συμβούν.

Καλή αντάμωση. Καλή ανάγνωση.

ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

Τα χειρότερα γενέθλια

Δεν ήταν η πρώτη φορά που ξέσπαγε καθγάς στο πρωινό τραπέζι, στο σπίτι της οδού Πριβέτ αριθμός 4. Ο κύριος Βέρνον Ντάρσλι είχε ξυπνήσει άγρια χαράματα από ένα δυνατό κρώξιμο που ακούστηκε από το δωμάτιο του ανιψιού του, του Χάρι.

«Είναι η τρίτη φορά μέσα σε μια εβδομάδα!» βρυχήθηκε από την άλλη μεριά του τραπεζιού. «Αν δεν μπορείς να κουμαντάρεις την κουκουβάγια, να τη διώξεις!»

Ο Χάρι προσπάθησε, για πολλοστή φορά, είναι αλήθεια, να του εξηγήσει.

«Πλήπει», είπε. «Είναι μαθημένη να πετάει ελεύθερη. Αν την άφρηνα έξω τη νύχτα...»

«Σου φαίνομαι για χαζός;» γρύλισε ο θεός Βέρνον, ενώ από το παχύ μουστάκι του κρεμόταν ένα κομματάκι τηγαντό αυγό. «Ξέρεις τι θα γίνει αν αφήσουμε έξω την κουκουβάγια...»

Αντάλλαξε ένα βλοσυρό βλέμμα με τη γυναίκα του, την Πετούνια.

Ο Χάρι έκανε να απαντήσει, αλλά ένα δυνατό, μακρόσυρτο ρέψιμο από τον Ντάντλι, το γιο των Ντάρσλι, έπνιξε τα λόγια του.

«Θέλω κι άλλο μπέικον».

«Έχει στο τηγάνι, μανάρι μου», είπε η θεία Πετούνια κοιπάζοντας συγκινημένη το χοντρομπαλά γιο της. «Πρέπει να σε ταϊ-

ζουμε καλά τώρα που είσαι εδώ... Το φαγητό του σχολείου σου δε μου εμπνέει καμιά εμπιστοσύνη...»

«Κουταμάρες, Πετούνια. Εγώ, όταν φοιτούσα στο “Σμελτινγκς”, δεν πείνασα ποτέ μου», δήλωσε ο θείος Βέρνον. «Ο Ντάντλι τρώει καλά, έτσι δεν είναι, γιε μου;»

Ο Ντάντλι, που ήταν τόσο χοντρός ώστε ο πισινός του ξεχείλιζε από την καρέκλα, χαμογέλασε και στράφηκε στον Χάρι.

«Δώσε μου το τηγάνι».

«Ξέχασες τη μαγική λέξη», είπε εκνευρισμένος ο Χάρι.

Η απλή αυτή φράση επέδρασε στην οικογένεια με έναν τρόπο απίστευτο: ο Ντάντλι έπεσε με έναν πνιχτό βόγκο από την καρέκλα του, τραντάζοντας όλη την κουζίνα· η κυρία Ντάρσλι έβγαλε μια μικρή κραυγή και σκέπασε το στόμα της με τα χέρια της· ο κύριος Ντάρσλι πετάχτηκε όρθιος, με φουσκωμένες τις φλέβες στους κροτάφους.

«Εννοούσα “παρακαλώ”!» είπε βιαστικά ο Χάρι. «Δεν εννοούσα...»

«Τι σου έχω πει», άστραψε και βρόντησε ο θείος του ραντίζοντας με σάλια όλο το τραπέζι, «για τη λέξη που αρχίζει από μι στο σπίτι μας;»

«Μα εγώ...»

«Πώς τολμάς να εκφοβίζεις τον Ντάντλι!» βρυχήθηκε ο θείος Βέρνον, χτυπώντας τη γροθιά του στο τραπέζι. «Σε προειδοποίησα! Δε θα ανεχτώ άλλη αναφορά της λέξης αυτής σε τούτο το σπίτι!»

Ο Χάρι κοίταξε τον αναψοκοκκινισμένο θείο του κι ύστερα την κατάκλωμη θεία του, η οποία προσπαθούσε να σηκώσει τον Ντάντλι από το πάτωμα.

«Εντάξει», είπε ο Χάρι. «Εντάξει...»

Ο θείος Βέρνον κάθισε στη θέση του ξεφυσώντας σαν εξαιρωμένος ρινόκερος. Κοίταζε επίμονα τον Χάρι μισοκλείνοντας τα μικρά, διαπεραστικά μάτια του.

Από τότε που ο Χάρι ήρθε σπίτι για τις καλοκαιρινές του διακοπές, ο θείος Βέρνον τον αντιμετώπιζε σαν μια βόμβα που απειλούσε να εκραγεί ανά πάσα στιγμή, διότι ο Χάρι δεν ήταν φυσιολογικό αγόρι. Για την ακρίβεια, λιγότερο φυσιολογικό δε γινότανε.

Ο Χάρι Πότερ ήταν μάγος· ένας μάγος που μόλις είχε τελειώσει το πρώτο έτος της Σχολής «Χόγκουαρτς» για Μαγείες και Ξόρκια. Κι αν ένιωθαν μια φορά άσχημα οι Ντάρσλι που ο ανιψιός τους θα περνούσε κοντά τους τις καλοκαιρινές του διακοπές, ο Χάρι ένιωθε χίλιες.

Του έλειπε τόσο πολύ το «Χόγκουαρτς», που ήταν σαν να είχε ένα μόνιμο πόνο στο στομάχι. Του έλειπε το κάστρο με τους μυστικούς διαδρόμους και τα φαντάσματα, τα μαθήματά του (αν και ίσως όχι ο Σνέιπ, ο καθηγητής των φίλτρων), το ταχυδρομείο που διεκπεραιωνόταν με κουκουβάγιες, τα γεύματα στη μεγάλη τραπεζαρία, ο ύπνος στο κρεβάτι με τον ουρανό, στον κοιτώνα του πυργίσκου, οι επισκέψεις στο σπιτάκι του δασοφύλακα, του Χάγκριντ, στις παρυφές του απαγορευμένου δάσους. Μα πάνω απ' όλα τού έλειπε το κούνιπς, το δημοφιλέστερο σπορ στον κόσμο των μάγων (έξι ψηλά γκολπόστ, τέσσερις ιπάμενες μπάλες και δεκατέσσερις παίχτες καβάλα σε σκουπόξυλα).

Με το που έφτασε ο Χάρι στο σπίτι, ο θείος Βέρνον κλείδωσε αμέσως όλα τα βιβλία του Χάρι με τα μαγικά ξόρκια, καθώς και το μαγικό του ραβδί, το μανδύα του και το περίφημο σκουπόξυλλό του Σύννεφο 2000, στη μικρή αποθήκη κάτω από τη σκάλα. Τι τους ένοιαζε τους Ντάρσλι αν ο Χάρι έχανε τη θέση του στην ομάδα κούνιπς επειδή θα έμνε απροπόνητος όλο το καλοκαίρι; Τι τους ένοιαζε τους Ντάρσλι αν γύριζε στη σχολή χωρίς να έχει κάνει καμιά από τις εργασίες που τους είχαν βάλει; Οι Ντάρσλι ήταν αυτό που οι μάγοι ονομάζουν Μαγκλ (στο αίμα τους δεν κυλάει ούτε μια σταγόνα μαγικού αίματος), οι οποίοι θεωρούν την ύπαρξη ενός μάγου στην οικογένειά τους μεγάλη ντροπή. Μά-

λίστα ο θεός Βέρνον έφτασε στο σημείο να κλειδαμπαρώσει στο κλουβί της την κουκουβάγια του Χάρι, τη Χέντβιχ, για να σταματήσει να μεταφέρει μηνύματα στον κόσμο των μάγων.

Ο Χάρι δεν έμοιαζε διόλου με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας. Ο θεός Βέρνον ήταν σωματώδης και κοντολαίμης, με τεράστιο μαύρο μουστάκι· η θεία Πετούνια ήταν οστεώδης, με αλογίσιο πρόσωπο· ο Ντάντλι ήταν ξανθός, ροδαλός και κοντρός. Αντίθετα ο Χάρι ήταν λιπόσαρκος και μικροκαμωμένος, με λαμπερά πράσινα μάτια και μαλλιά μαύρα σαν τον έβено, μονίμως ακτένιστα. Φορούσε στρογγυλά γυαλιά και στο μέτωπο είχε μια λεπτή ουλή σε σχήμα κεραυνού.

Ήταν αυτό το σημάδι που έκανε τον Χάρι τόσο ξεχωριστό άτομο, ακόμη και για μάγο. Το σημάδι αυτό ήταν η μόνη ένδειξη για το μυστηριώδες παρελθόν του, ο λόγος για τον οποίο τον είχαν αφήσει πριν από έντεκα χρόνια έξω από την πόρτα των Ντάρσλι.

Ο Χάρι, σε ηλικία ενός έτους, κατάφερε να γλιτώσει από την κατάρα του μεγαλύτερου κακού μάγου όλων των εποχών, του λόρδου Βόλντεμορτ, του οποίου το όνομα οι περισσότεροι μάγοι και μάγισσες φοβόνταν ακόμη και να προφέρουν. Οι γονείς του σκοτώθηκαν όταν δέχτηκαν την επίθεση του Βόλντεμορτ, αλλά ο Χάρι σώθηκε χάρη σ' αυτό ακριβώς το σημάδι. Μάλιστα –αν και κανείς δεν ξέρει πώς ακριβώς έγινε– ο Βόλντεμορτ έχασε τις δυνάμεις του όταν απέτυχε να σκοτώσει τον Χάρι.

Έτσι, η αδελφή της νεκρής μητέρας του κι ο άντρας της ανέλαβαν την ανατροφή του. Δέκα ολόκληρα χρόνια κοντά στους Ντάρσλι, μέχρι δηλαδή να πάει να φοιτήσει στο «Χόγκουαρτς», δεν είχε καταλάβει πώς, άθελά του, κατάφερνε να κάνει διάφορα παράξενα πράγματα. Επιπλέον είχε πιστέψει την ιστορία που του είχαν πει οι Ντάρσλι, ότι δηλαδή το σημάδι στο μέτωπό του το είχε αποκτήσει στο αυτοκινητιστικό δυστύχημα που σκότισε τη ζωή των γονιών του.

Κι ύστερα, πριν από ένα χρόνο ακριβώς, το «Χόγκουαρτς» έστειλε μια επιστολή στον Χάρι κι όλη η ιστορία βγήκε στην επιφάνεια. Ο Χάρι πήρε τη θέση του στη σχολή, όπου ήταν διάσημος κι αυτός και το σημάδι του... αλλά τώρα που τελείωσε το σχολικό έτος, γύρισε να περάσει το καλοκαίρι με τους Ντάρσλι, οι οποίοι εξακολουθούσαν να του φέρονται σαν σκυλί που έχει κυλιστεί σε ακαθαρσίες.

Οι Ντάρσλι δε θυμήθηκαν καν ότι σήμερα έκλεινε τα δώδεκά του χρόνια. Δεν είχε βεβαίως μεγάλες προσδοκίες –ποτέ δεν του έκαναν δώρο, πόσο μάλλον τούρτα γενεθλίων–, αλλά να το ξεχάσουν τελείως...

Εκείνη τη στιγμή ο θεός Βέρνον ξερόβηξε, πήρε ύφος και είπε: «Όπως όλοι ξέρουμε, σήμερα είναι μια πολύ σημαντική μέρα».

Ο Χάρι αναθάρρησε, μη τολμώντας να πιστέψει σι' αφτιά του.

«Σήμερα, καλώς εκόντων των πραγμάτων, θα κλείσω τη μεγαλύτερη δουλειά της ζωής μου», είπε ο θεός Βέρνον.

Ο Χάρι έσκυψε πάλι στις φρυγανιές του. Ο θεός Βέρνον εννοεί, φυσικά, αυτό το ηλίθιο δείπνο, σκέφτηκε πικρόχολα. Τις τελευταίες δεκαπέντε μέρες δε μιλούσε για τίποτα άλλο. Σήμερα θα έκαναν το τραπέζι σε ένα μεγαλοεργολάβο και στη γυναίκα του κι ο θεός Βέρνον ήλπιζε να πάρει μια μεγάλη παραγγελία (η εταιρεία του θείου Βέρνον κατασκεύαζε τρυπάνια).

«Καλό θα είναι να επαναλάβουμε άλλη μια φορά το πρόγραμμα», είπε ο θεός Βέρνον. «Στις οκτώ η ώρα θα είμαστε όλοι στις θέσεις μας. Πετούνια, εσύ θα είσαι...»

«Στο σαλόνι», είπε ευθύς η θεία Πετούνια, «περιμένοντας να τους καλωσορίσω ευγενικά στο σπίτι μας».

«Ωραία, ωραία. Κι ο Ντάντλι;»

«Εγώ θα περιμένω να ανοίξω την πόρτα», είπε ο Ντάντλι με ένα πονηρό, προσποιητό χαμόγελο. «Μου δίνετε, παρακαλώ, τα παλτά σας;»

«Θα ενθουσιασούν μαζί του!» εκστασιάστηκε η θεία Πετούνια.

«Έξοχα, Ντάντλι», είπε ο θείος Βέρνον. Ύστερα στράφηκε στον Χάρι. «Κι εσύ;»

«Εγώ θα είμαι στην κάμαρά μου και δε θα κάνω τον παραμικρό θόρυβο, σαν να μην υπάρχω», είπε ανέκφραστα ο Χάρι.

«Ακριβώς», είπε μοχθηρά ο θείος Βέρνον. «Θα τους οδηγήσω στο σαλόνι. Θα σε συστήσω, Πετούνια, και θα τους προσφέρω ένα ποτό. Στις οκτώ και τέταρτο...»

«Θα αναγγείλω το δείπνο», είπε η θεία Πετούνια.

«Κι εσύ, Ντάντλι, θα πεις...»

«Μου επιτρέπετε να σας συνοδεύσω στην τραπεζαρία, κυρία Μείσον;» είπε ο Ντάντλι προσφέροντας το παχουλό μπράτσο του σε μιαν αόρατη κυρία.

«Ένας τέλειος, μικρός αριστοκράτης!» ρουθούνισε η θεία Πετούνια.

«Κι εσύ;» είπε απειλητικά ο θείος Βέρνον στον Χάρι.

«Εγώ θα είμαι στο δωμάτιό μου και δε θα κάνω τον παραμικρό θόρυβο, σαν να μην υπάρχω», επανέλαβε άτονα ο Χάρι.

«Ακριβώς. Και τώρα, στόχος μας είναι να τους κάνουμε μερικά ωραία κομπλιμέντα στο τραπέζι. Πετούνια, έχεις καμιά ιδέα;»

«Ο Βέρνον μου είπε πως παίζετε γκολφ υπέροχα, κύριε Μείσον... Μα, πείτε μου, από πού πήρατε το φόρεμά σας, κυρία Μείσον...»

«Τέλεια... Ντάντλι;»

«Μας βάλανε έκθεση για τον αγαπημένο μας ήρωα στο σχολείο, κύριε Μείσον, κι εγώ έγραφα για σας. Πώς σας φαίνεται;»

Αυτό πια πήγαινε πολύ! Η θεία Πετούνια ξέσπασε σε κλάματα κι αγκάλιασε το γιο της, ενώ ο Χάρι έσκυψε κάτω από το τραπέζι για να μην τον δούνε που γελούσε.

«Κι εσύ, νεαρέ;»

Ο Χάρι σηκώθηκε προσπαθώντας να πνίξει το γέλιο του.

«Εγώ θα είμαι στο δωμάτιό μου και δε θα κάνω τον παραμικρό θόρυβο, σαν να μην υπάρχω».

«Αυτό ακριβώς θα κάνεις», είπε επιπακτικά ο θεός Βέρνον. «Οι Μείσον δεν ξέρουν τίποτα για σένα κι ούτε θα μάθουν. Όταν τελειώσει το δείπνο, εσύ, Πετούνια, θα πάρεις την κυρία Μείσον στο σαλόνι για καφέ κι εγώ θα φέρω την κουβέντα στα τρυπάνια. Με λίγη τύχη θα έχω σιγουρέψει τη δουλειά πριν από τις ειδήσεις των δέκα. Τέτοια ώρα αύριο θα αγοράζουμε εξοχικό στη Μαγιόρκα».

Η προοπτική αυτή δεν ενθουσίαζε ιδιαίτερα τον Χάρι. Δεν πίστευε ότι οι Ντάρσλι θα τον συμπαθούσαν περισσότερο στη Μαγιόρκα απ' ό,τι στην οδό Πριβέτι.

«Εντάξει. Πάω στην πόλη να νοικιάσω βραδινά σακάκια για τον Ντάνιλι κι εμένα. Κι εσύ», γρύλισε στον Χάρι, «να μην μπερδέυεις στα πόδια της θείας σου όταν θα κάνει τις δουλειές της».

Ο Χάρι βγήκε από την πόρτα της κουζίνας. Ήταν μια ηλιόλουστη, φωτεινή μέρα. Προχώρησε στη χλόη, κάθισε βαριά στο παγκάκι του κήπου και τραγούδησε μουρμουριστά: «Να ζήσεις, Χάρι, και χρόνια πολλά, μεγάλος να γίνεις με άσπρα μαλλιά...»

Όμως ούτε ευχετήριες κάρτες ούτε δώρα. Θα περνούσε τη βραδιά του παριστάνοντας ότι δεν ήταν ξεχωριστή. Κοίταξε δυστυχισμένος τους θάμνους που σχημάτιζαν το φράχτη. Πρώτη φορά στη ζωή του ένωθε τόση μοναξιά. Πιο πολύ από όλα – από το «Χόγκουαρτς» και το κούντιπς – νοσταλγούσε τους φίλους του, τον Ρον Ουέσλι και την Ερμιόνη Γκρέιντζερ. Αυτοί όμως φαίνεται πως δεν τον νοσταλγούσαν, γιατί κανείς τους δεν του είχε γράψει όλο το καλοκαίρι, αν και ο Ρον είχε υποσχεθεί να τον καλέσει να μείνει λίγες μέρες στο σπίτι του.

Ο Χάρι μπήκε αμέτρητες φορές στον πειρασμό να ξεκλειδώσει με μάγια το κλουβί της Χέντβιχ και να τη στείλει στον Ρον και στην Ερμιόνη με ένα γράμμα, αλλά δεν άξιζε το ρίσκο. Οι ανήλικοι μάγοι απαγορευόταν να κάνουν μάγια εκτός σχολείου. Βεβαίως ο Χάρι δεν το είχε πει αυτό στους Ντάρσλι – ήξερε πως εξαιτίας του φόβου τους και μόνο ότι θα τους μεταμορφώσει σε

κατσαρίδες δεν τον είχαν κλειδώσει, με το που έφτασε στο σπίτι, στη μικρή αποθήκη κάτω από τη σκάλα, μαζί με το μαγικό ραβδί και το σκουπόξυλό του. Τις πρώτες εβδομάδες ο Χάρι μουρμούριζε διάφορες ασυναρτησίες κι έσπαγε πλάκα με τον Ντάντλι, ο οποίος δραπέτευε από το δωμάτιο βάζοντας φτερά στα παχουλά πόδια του. Αλλά η παρατεταμένη σιωπή του Ρον και της Ερμιόνης τον έκανε να νιώσει τόσο αποκομμένος από τον κόσμο της μαγείας, ώστε έχασαν το γούστο τους ακόμη και τα πειράγματα στον Ντάντλι. Και τώρα ο Ρον κι η Ερμιόνη είχαν ξεχάσει τα γενέθλιά του.

Και τι δε θα 'δινε για ένα μήνυμα από το «Χόγκουαρτς», από οποιονδήποτε μάγο ή μάγισσα. Θα χαιρόταν ακόμη κι αν έβλεπε τον άσπονδο εχθρό του, το συμμαθητή του Ντράκο Μαλφόι, απλώς και μόνο για να βεβαιωθεί πως δεν ήταν όλα ένα όνειρο...

Όχι ότι ήταν εύκολη η χρονιά που μόλις είχε περάσει στο «Χόγκουαρτς». Στο τέλος του τελευταίου τριμήνου, ο Χάρι ήρθε πρόσωπο με πρόσωπο με το λόρδο Βόλντεμορτ αυτοπροσώπως. Μπορεί ο Βόλντεμορτ να ήταν η σκιά του παλιού του εαυτού, αλλά δεν έπαυε να είναι τρομακτικός, πανούργος κι αποφασισμένος να ανακτήσει την παλιά του δύναμη. Ο Χάρι μπορεί να γλιτώσε για δεύτερη φορά από τα νύχια του, αλλά σώθηκε την τελευταία στιγμή. Ακόμη και τώρα, έπειτα από τόσες εβδομάδες, ξυπνούσε τη νύχτα λουσμένος στον ιδρώτα κι αναρωτιόταν πού να ήταν τώρα ο Βόλντεμορτ, όταν θυμόταν το μπλαβί πρόσωπό του, τα μεγάλα, τρελά μάτια του...

Ξάφνου ο Χάρι ανακάθισε στο παγκάκι του κήπου. Κοιτούσε αφηρημένος τους θάμνους κι οι θάμνοι τού ανταπέδιδαν το βλέμμα. Ανάμεσα στα φύλλα είχαν εμφανιστεί δυο πελώρια πράσινα μάτια.

Ο Χάρι πετάχτηκε όρθιος, αλλά μια περιπαικτική φωνή ακούστηκε από την άλλη άκρη του κήπου.

«Ξέρω τι μέρα είναι», τραγουδούσε ο Ντάντλι καθώς ερχόταν προς το μέρος του σέρνοντας τα βήματά του.

Τα πελώρια μάτια ανάμεσα στα φύλλα ανοιγόκλεισαν κι εξαφανίστηκαν.

«Τι;» είπε ο Χάρι, χωρίς να τραβήξει το βλέμμα του από το σημείο όπου είχαν εμφανιστεί τα μάτια.

«Ξέρω τι μέρα είναι», επανέλαβε ο Ντάντλι καθώς τον πλησίαζε.

«Εύγε», είπε ο Χάρι. «Ωστε έμαθες επιτέλους τις μέρες της εβδομάδας;»

«Σήμερα είναι τα γενέθλιά σου», σάρκασε ο Ντάντλι. «Πώς και δεν έλαβες ευχετήριες κάρτες; Δεν έχεις φίλους στο πλήθιο σχολείο όπου σπουδάεις;»

«Πρόσεξε μη σ' ακούσει η μαμά σου να μιλάς για το σχολείο μου», είπε ψυχρά ο Χάρι.

Ο Ντάντλι τράβηξε πάνω το παντελόνι του, το οποίο γλιστρούσε μονίμως στον παχουλό ποπό του.

«Τι κοιτάς στους θάμνους;» ρώτησε τον Χάρι καχύποπτα.

«Προσπαθώ να διαλέξω με ποιο ξόρκι θα τους βάλω φωτιά», είπε ο Χάρι.

Ο Ντάντλι πισωπάτησε αμέσως, με μια έκφραση πανικού στο στρουμπουλό πρόσωπό του.

«Δε... δεν μπορείς... ο μπαμπάς σου απαγόρευσε να κάνεις μάγια... είπε ότι θα σε διώξει από το σπίτι... και δεν έχεις πού αλλού να πας... δεν έχεις φίλους να σε πάρουν...»

«Τζίγκερι πόκερι!» είπε ο Χάρι με φωνή γεμάτη πάθος. «Χόκους πόκους... σκουίγκλι γουίγκλι...»

«Μαμάααα!» στρίγκλισε ο Ντάντλι κι έφυγε τρεχάλα για το σπίτι, σκοντάφτοντας μέσα στη φούρια του. «Μαμάααα! Κάνει ξέρεις τι!»

Ο Χάρι πλήρωσε ακριβά το αστείο του. Μολονότι η θεία Πετούνια γνώριζε ότι ο Χάρι δεν το έκανε σ' αλήθεια, καθόσον

ούτε οι θάμνοι ούτε ο Ντάντλι είχαν πάθει τίποτα, σήκωσε ένα τηγάνι με σαπουνάδες κι ετοιμάστηκε να του φέρει μια κατακεφαλιά. Ο Χάρι απέφυγε το τηγάνι σκύβοντας την τελευταία στιγμή. Ύστερα η θεία Πετούνια του ανέθεσε ένα σωρό αγγαρείες, με τη δήλωση ότι θα μείνει νησικός μέχρι να τις τελειώσει.

Ενώ ο Ντάντλι χαζολογούσε και τον κοίταζε τρώγοντας παγωτά, ο Χάρι καθάρισε τα παράθυρα, έπλυne το αυτοκίνητο, κούρεψε το γρασίδι και περιποιήθηκε τα παρτέρια, κλάδεψε και πότισε τις τριανταφυλλιές και, τέλος, έθαψε το παγκάκι του κήπου. Ο ήλιος τον χτυπούσε κατακέφαλα, φλογίζοντας τον αυχένα του. Ο Χάρι ήξερε πως ήταν λάθος του να αντιδράσει στην πρόκληση του Ντάντλι, αλλά ο Ντάντλι είπε αυτό ακριβώς που σκεφτόταν κι ο ίδιος... Ίσως τελικά να μην είχε κανένα φίλο στο «Χόγκουαρτς»...

Ερε και να 'βλεπαν από μια μεριά το διάσημο Χάρι Πότερ, σκεφτόταν πικρόχολα καθώς άπλωνε την κοπριά στα παρτέρια, με πιασμένη την πλάτη και τον ιδρώτα να τρέχει ποτάμι στο πρόσωπό του.

Είχε πάει επτά και μισή το απόγευμα, όταν άκουσε επιτέλους τη θεία Πετούνια να τον φωνάζει.

«Έλα μέσα! Πάτα στις εφημερίδες!»

Ο Χάρι μπήκε ανακουφισμένος στη σκιά της πεντακάθαρης κουζίνας. Πάνω στο ψυγείο ήταν η πουτίγκα για το βράδυ: ένα βουναλάκι με κρέμα ζαχαροπλαστικής και ζαχαρωμένες βιολέτες. Στο φούρνο ψηνόταν ένα μεγάλο κομμάτι γουρουνόπουλο.

«Φάε γρήγορα! Σε λίγο έρχονται οι Μείσον!» είπε κοφτά η θεία Πετούνια, δείχνοντάς του δύο φέτες ψωμί κι ένα κομμάτι τυρί πάνω στο τραπέζι. Η θεία Πετούνια φορούσε ήδη ένα φόρεμα σε χρώμα σομόν.

Ο Χάρι έπλυne τα χέρια του και καταβρόχθισε το φτωχικό του δείπνο. Μόλις τελείωσε, η θεία Πετούνια μάζεψε βιαστικά το πιάτο του λέγοντας: «Και τώρα πάνω! Γρήγορα!»

Καθώς περνούσε μπροστά από την πόρτα του σαλονιού, είδε το θείο Βέρνον και τον Ντάντλι με παπιγιόν και βραδινά σακάκια. Και πριν προλάβει καλά καλά να φτάσει στο πλατύσκαλο του πάνω ορόφου, άκουσε το κουδούνι να χτυπάει κι είδε το αγριωπό πρόσωπο του θείου Βέρνον στη βάση της σκάλας.

«Και να μην ακούσω κιχ!» βρυχήθηκε ο θείος Βέρνον προς τη μεριά του.

Ο Χάρι πήγε στο δωμάτιό του πατώντας στις μύτες των ποδιών του, μπήκε μέσα, έκλεισε την πόρτα κι ετοιμάστηκε να πέσει στο κρεβάτι του.

Το πρόβλημα όμως ήταν πως εκεί καθόταν ήδη κάποιος άλλος.

Το καλοκαίρι του Χάρι Πότερ περιλάμβανε τα χειρότερα γενέθλια που πέρασε ποτέ, ζοφερές προειδοποιήσεις από ένα σπιτικό ξωτικό, τον Ντόμπι, και μια «απόδραση» από το σπίτι των Ντάρσλι με τη βοήθεια του Ρον Ουέσλι, με ένα μαγικό ιπτάμενο αυτοκίνητο! Γυρίζοντας στη Σχολή «Χόγκουαρτς» για Μαγείες και Ξόρκια για τη δεύτερη σχολική χρονιά, ο Χάρι ακούει αλλόκοτους ψιθύρους να ηχούν σε άδειους διαδρόμους – και τότε ξεκινούν οι επιθέσεις. Μαθητές ανακαλύπτονται μαρμαρωμένοι σαν πέτρα. Οι σκοτεινές προβλέψεις του Ντόμπι φαίνεται να βγαίνουν αληθινές.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-2924-3

9 786180 129243

ΚΩΔ. ΜΗΧ. ΣΕΙΣ. 22477